

Predikan i Kyrkhults kyrka 2011 av Tobias Bäckström

2 sönd. efter trett.

”Livets källa”

5 Mos 5:23-27

Hebr 2:9-10

Joh 5:31-36

Ps: 246, 132, 396, 15

När man går in på Wikipedia för att slå upp ett ord så står det ibland överst: ”Denna artikel saknar källhänvisningar”. Innebörden är att man inte kan veta om innehållet stämmer eller inte. Vem som helst kan ju gå in på Wikipedia och skriva en artikel utan att detta kontrolleras. För att bli trovärdig måste man hänvisa till någon annan, någon utanför sig själv som går i god för det man skriver. Man måste ange var man har fått saker och ting ifrån.

Det gäller idag och det gällde redan på Jesus tid. ”Om jag vittnar om mig själv så är mitt vittnesbörd inte giltigt” säger Jesus. Och det stämde enligt judarna lag. Enligt den så fick ingen vittna om sig själv utan det krävdes två eller tre andra vittnen som talade för ens sak. Annars var det inte giltigt.

Och naturligtvis förstår vi detta. Vilken galning som helst kan ju påstå att man är Gud. Det är inte så svårt, svårare är att bevisa det. Det finns ju många som har gått ut och påstått märkliga saker om sig själv, och vi tror ju inte på alla dem. När då judarna konfronterade Jesus: var är dina vittnen så var det inget konstigt med det. Jesus avvisade inte deras krav.

Han började med att hänvisa till Johannes döparen. Han var en person som de flesta litade på, även de skriftlärdade och fariséerna. I honom såg de något av de gammaltestamentliga profeterna. Han var en lampa som brann och lyste. Och han pekade ju ut Jesus som Guds lamm, den som skulle komma. Den som tar bort världens synd och döper med heliga Ande. ”Ni betraktade ju Johannes som en profet, så lyssna då på vad han säger!” är Jesus budskap.

Samtidigt är Jesus påstående så anmärkningsvärda att det inte räckte med Johannes. Han var trots allt bara en människa och människor är ju felbara, sen får de vara hur stora profeter de vill. Extraordinära påstående kräver extraordinära bevis. Så det behövs något mer än bara Johannes.

Och Jesus nämner ett starkare vittnesbörd, nämligen, de verk som Fadern har gett honom att utföra. Jesus hade ett särskilt uppdrag att utföra. Det viktigaste var naturligtvis hans död och hans uppståndelse. Jesu uppståndelse är något som vi känner till, men de gjorde ju inte judarna vid den här tiden. Men de hade Jesu verk, hans under och tecken. Han botade sjuka, gav blinda synen, förvandlade vatten till vin, stillade stormar och så vidare.

Jesus begär inte att vi ska tro blint utan kunna vara säkra på vår sak. Han avvisade inte tvivlaren Tomas när han ville ha mer handfasta bevis. Vi människor är ju ofta skeptiska av naturen.

Samtidigt så finns det också en gräns där mer bevis inte hjälper. Vi kan ju tycka att om bara vi hade fått se på när han botade den lame så skulle saken vara klar för oss. Inte hade vi tvivlat!

Fast vi kanske inte ska vara så säkra på det. Det måste vara en väldig massa människor som under olika tidpunkter bevittnat olika under som Jesus gjorde. Ändå fanns det inte en enda kvar vid hans sida när han stod arresterad i Getsemane.

Strax innan vår evangelietext så hade Jesus botat en lam man vid Betesdadammen. Det intressanta är att fariséerna inte tvivlade på att han verkligen hade botat honom. Men de vägrade ändå att tro.

Jesus, han gjorde aldrig ett under på befallning. Det hände aldrig under tryck från omgivning; gör du bara detta så ska vi tro. Han förstod att det bara var den som sökte undanflykter som krävde under.

När man läser Wikipedia så måste man ha en viss skepsis. Man måste använda eget huvud och göra egna bedömningar: är detta trovärdigt eller inte. Hur stämmer detta med andra artiklar och annan information som jag kan få från annat håll.

Och samtidigt så fungerar det inte heller att ha en superkritisk inställning och ifrågasätta allt. Det blir man inte smartare av även om man kan verka smart i andras ögon.

Och så är det egentligen med allt här i livet. När vi läser tidningen eller ser på TV, även om det är forskare och experter som uttalar sig: vi kan aldrig sluta tänka själva. Tyvärr kanske vi skulle lägga till, för visst vore det bekvämt att bara välja ut en expert och blint lita på allt han säger. Vi måste gå en balansgång mellan att å ena sidan naivt svälja allt och å andra sidan cyniskt avvisa allt.

Inte ens Jesus begärde att folk blint skulle tro honom. ”Undersök själva” säger han. Förutom Johannes och hans verk, så nämner han fler saker direkt efter evangelieavsnittet. Han nämner Faderns röst. Den hördes vid Jesus dop som förra söndagen handlade om. Och han hänvisar till skrifterna som vittnade om honom. ”Forska i dem” säger Jesus.

Vi har idag inga ögonvittnen som kan berätta för oss om de under som Jesus gjorde. Men vi har vittnesmålen nerskrivna. Evangelierna är skrivna av människor som själva har hört och sett. De kan vi forska i. Vi har kyrkan som genom historien har bevarat sin tro, mot alla odds. Det började med den första pingstdagen då 3000 människor kom till tro. Och de var människor som var ditresta från andra delar av världen. Ingen av dem hade träffat Jesus personligen, men de kom ändå till tro, på grund av apostlarnas vittnesbörd. Och vi har Jesus uppståndelse, som är det viktigaste beviset på vem han var, att han var sänd av Gud för att frälsa världen.

När vi läser evangelierna så inser vi snart om vi finner att Jesus är trovärdig eller inte. Och till syvende och sist hänger det på vår vilja. Fariséerna ville inte tro, och hittade alltid undanflykter. Det kommer vi också göra om vi är ute efter samma sak. Men vill vi tro, så tror man även om man likt en Tomas kan känna mycket tvivel och osäkerhet inombords.